

ทีดีอาร์ไอ และสถาบันคลังสมองของชาติ ทำงานวิจัยเรื่องโครงการรับจำนำข้าว และสื่อสารสังคมมาตลอด ว่าโครงการนี้จะทำลายความเป็นที่หนึ่งของไทยในโลกด้านข้าว และที่สำคัญเป็นช่องทางคอร์รัปชันของนักการเมือง

ซึ่งอ่านได้

[ที่นี่](#)

และ

[ที่นี่](#)

วันที่ ๒๑ ธ.ค. ๕๖ ผมพบนักวิจัยท่านหนึ่งคือ รศ. ดร. นิพนธ์ พัวพงศกร แห่ง ทีดีอาร์ไอจึงเรียนท่านว่า ผลงานวิจัยของท่านก่อผลกระทบเชิงนโยบายของประเทศอย่างยิ่งยวด คือเป็นหลักฐานบอกคนไทยทั้งชาติ ว่ารัฐบาลทักษิณที่มียิ่งลักษณ์เป็นหุ่นเชิด โกงชาติเพียงใด นำสู่การรวมตัวประท้วงเป็นระลอกๆ เพื่อแสดงพลังไม่ไว้วางใจรัฐบาลนั้น

ทั้ง ทีดีอาร์ไอ (ดร. นิพนธ์) และ สถาบันคลังสมองฯ (รศ. ดร. สมพร อิศวิลานันท์) ทำงานวิจัยอย่างน่าเชื่อถือ มีข้อมูล มีหลักวิชาการ แล้วบอกแก่สังคมว่าโครงการรับจำนำข้าว ทั้งของรัฐบาลนี้ และของรัฐบาลก่อนๆ เป็นช่องทางคอร์รัปชันอย่างไรบ้าง และรุนแรงยิ่งในรัฐบาลที่เพิ่งลาออกไป

เมื่อมีการชุมนุมประท้วง โดยมวลมหาประชาชน ในช่วงเดือนพฤศจิกายน และธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ผู้คนออกมาชุมนุมขับไล่รัฐบาลมากมายอย่างไม่เคยมีมาก่อน ก็เป็นตัวบอกว่า เราได้รับข้อมูลต่างๆ มากเพียงพอที่จะลงความเห็นว่รัฐบาลทักษิณที่มียิ่งลักษณ์เป็นหุ่นเชิดเลวร้ายเพียงใด

ทำให้ผมคิดออก ว่างานวิจัยเพื่อประโยชน์เชิงนโยบายนั้น ไม่จำเป็นต้องต้องมีผู้บริหารเป็นผู้นำไปใช้เท่านั้น ประชาชนในภาพรวม ก็มีโอกาสเอาไปใช้ได้ หากเราสื่อสารสังคมออกไปอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง อย่างกรณีการวิจัยเรื่องโครงการรับจำนำข้าว

ในยุคดิจิทัล ที่สื่อแพร่ออกไปอย่างรวดเร็ว ผลการวิจัยที่ดี สื่อสารดี ย่อมก่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์ต่อสาธารณะได้มากอย่างกรณี การวิจัยโครงการรับจำนำข้าว

และปรากฏการณ์ประชาชนเสพผลงานวิจัย ทำให้เห็นการเมืองจอมโกง ไม่สามารถหลอกประชาชนได้ เป็นข้อเรียนรู้สำหรับผมอย่างยิ่งในเรื่องหลักการจัดการงานวิจัย ไปสู่การใช้ประโยชน์

วิจารณ์ พานิช

๒๒ ธ.ค. ๕๖

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)